

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació contra l'estimació parcial d'un Departament de la sol·licitud d'accés a la informació relativa als diputats que han tingut escolta per part de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra durant la legislatura X, XI, XII i XIII

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada en relació amb l'estimació parcial d'un Departament de la sol·licitud d'accés a la informació relativa als diputats que han tingut escolta per part de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra durant la legislatura X, XI, XII i XIII.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient de la reclamació presentada, d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'informa del següent:

Antecedents

1. En data 26 d'agost de 2021, es presenta davant un el Departament una sol·licitud d'accés a informació pública, en el qual es requereix l'accés a la següent informació:

“Detalle de todos y cada uno de los diputados que han tenido escolta por parte de la Policia de la Generalitat-Mossos Esquadra (PG-ME) durante la legislatura X, la XI, la XII y la XIII. Solicito que la información se me desglose por legislatura y para todas y cada una de las solicitadas se me indique el listado completo de diputados que tuvieron escolta de la PG-ME. Solicito que, además, para cada legislatura y diputado que ha tenido escolta se me indique su nombre, el motivo de que se le pusiera escolta, si se le pusieron escoltas a propuesta de Interior o lo pidió el propio diputado y de qué fecha a qué fecha exactas dentro de esa legislatura dispuso de escoltas. En el caso de que un diputado haya tenido escoltas durante más de una de las legislaturas solicitadas pido que se me indique la información respecto a su caso en cada legislatura en concreto que haya tenido escolta [...]”

2. En data 30 de setembre de 2021, el Departament respon al sol·licitant el següent:

“[...] le adjuntamos un documento en formato hoja de cálculo con los datos solicitados. La información que le hacemos llegar es toda la disponible, y es la misma que se notificó en la reclamación resuelta por la Comisión de Garantía del Derecho de Acceso a la Información Pública (GAIP) de Catalunya, resolución 556_2021, que también le adjuntamos”

No consta a l'expedient tramès el document al qual fa referència el Departament, ni la informació concreta que hi conté.

3. En data 6 d'octubre de 2021, el sol·licitant presenta davant la GAIP una reclamació a partir la qual reproduïx en els mateixos termes la sol·licitud presentada davant el Departament, i informa

que no s'ha posat al seu abast tota la informació sol·licitada. En particular, el reclamant exposa el següent:

“ No me han dado esta información que pedí:

- El motivo de que se le pusiera escolta a los diputados, si se le pusieron escoltas a propuesta de Interior o lo pidió el propio diputado y de qué fecha a qué fecha exactas dentro de esa legislatura dispuso de escoltas. Además sólo han dado las legislaturas XI y XII, pero no la X y la XIII que también había pedido.”

4. En data 11 d'octubre de 2021, la GAIP tramet la reclamació al Departament demanant un informe on exposi els antecedents de fet i fonamenti el seu posicionament en relació amb la reclamació, així com l'expedient complet i, si escau, que concreti les terceres persones que resultin afectades per l'accés reclamat.

5. En data 21 d'octubre de 2021, el Departament remet a la GAIP un informe signat pel Cap del Gabinet Tècnic, en relació amb el que posa de manifest el reclamant a la seva reclamació, i un document amb informació relativa a la protecció dels diputats.

En particular, el Departament exposa al seu informe el següent:

“1. El servei d'escorta només ha estat assignat mentre durava el càrrec institucional (dates d'alta i baixa del càrrec).

2. El servei d'escorta no ve donat per ser diputats, sinó per tenir un altre càrrec institucional compatible, com poden ser: president de la Generalitat, membres del Govern de la Generalitat, president o presidenta del Parlament de Catalunya, cap de l'oposició i alguns caps dels grups parlamentaris.

Tanmateix, us annexem un nou document de full de càlcul que s'ha confeccionat expressament (Diputats amb protecció (005)), en què consta informació relacionada amb la seguretat aportada pel Departament [...] als diputats i diputades del Parlament de Catalunya.

Informar-vos, també, que només es disposa d'informació dels serveis d'escorta de les dues darreres legislatures, la XI i la XII.

Per últim, en relació amb l'actual legislatura (XIII – XIV), no es poden facilitar les dades sol·licitades per motius de seguretat i protecció de les persones.”

El Departament adjunta un full de càlcul, amb informació relativa a la legislatura XI i XII del Parlament de Catalunya, en el qual recull un llistat amb els noms i cognoms dels diputats els quals han tingut servei de protecció, la data d'alta i baixa com a diputat, el càrrec, l'alta i baixa en el càrrec, un camp d'observacions que consta buit en tots els casos i el cos policial encarregat de la protecció -sent en tots els casos la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra-.

6. En data 25 d'octubre de 2021, la GAIP remet al reclamant l'informe tramès pel Departament i adverteix que en cas de no presentar al·legacions en el termini de cinc dies hàbils, es donarà per finalitzat el procediment de reclamació.

En data 29 d'octubre de 2021, el reclamant manifesta la seva voluntat de continuar amb el procediment de reclamació en entendre que el Departament no ha fet entrega de tota la informació reclamada.

7. En data 8 de novembre de 2021, la GAIP comunica al Departament que *“[...] atès que al vostre informe jurídic assenyaleu la impossibilitat de lliurar la informació relativa a la legislatura XIII-XIV, per motius de seguretat i protecció de les persones, i per tal de valorar si és procedent estimar l'accés a la informació reclamada, precisem que ens argumenteu i fonamenteu, en un termini de cinc dies, com es pot veure afectada la seguretat i la protecció dels diputats i diputades de l'actual legislatura, que tenen escorta.”*

A la mateixa data la GAIP adreça un correu electrònic al reclamant sol·licitant el següent:

“[...] que concrete cuál es la información que el Departamento [...] no le ha entregado, en un plazo de cinco días. Si no presenta alegaciones, entenderemos que la información pedida respecto las legislaturas X, XI y XII, incluida la motivación de la escolta, ya le ha sido entregada. Sobre la legislatura X, teniendo en cuenta que la Administración ha informado que no dispone de esta documentación, y que la GAIP no dispone de potestades de inspección, la Comisión no puede requerir más documentación al respecto. De este modo, quedaría pendiente valorar el acceso a la información sobre la legislatura XIII-XIV.”

8. En data 15 de novembre de 2021, el Departament trasllada a la GAIP un informe en el qual posa de manifest el següent:

“[...] La informació que se li va proporcionar [...] és tota aquella que no afectada pels límits previstos en l'article 21.a i 24.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Facilitar informació sobre els diputats als quals se'ls proporciona protecció personal pot comprometre la seva seguretat i també la d'aquells als quals no s'ha proporcionat protecció. També pot revelar dades relatives al funcionament dels cossos policials que podrien comprometre els operatius. La informació pot desvelar i deixar al descobert la manca de protecció sobre alguns diputats, fet que podria afectar, tal i com hem comentat, a la seva seguretat. Això afecta d'una manera molt intensa als diputats de l'actual legislatura, però també afecta a la informació sobre els dispositius de seguretat per als diputats de legislatures anteriors, atès que disposar d'informació sobre els dispositius de seguretat existents en legislatures anteriors pot oferir informació que pot afectar l'eficàcia dels dispositius de seguretat actuals o futurs.

A banda d'aquestes qüestions relacionades amb la seguretat, tant dels diputats i diputades a qui s'ha assignat protecció com dels que no, cal tenir en compte que la informació sobre el motiu de l'establiment de seguretat a determinats diputats pot oferir informació sobre aspectes de la seva vida privada.

En aquest sentit, resulta obvi recordar que la tasca policial genera un conjunt de documentació de treball (procediments, instruccions, pautes operatives etc) que per la seva pròpia naturalesa no poden ser difoses. La difusió d'aquesta informació operativa pot ser utilitzada per evitar l'acció de la policia, atemptar contra la seguretat dels agents o la de les persones que d'alguna o altra

manera poden estar implicades en un incident policial i fins i tot interferir en la de protecció de les víctimes. En el supòsit que ens ocupa, dels diputats i diputades de l'actual legislatura.

En situacions com aquestes, oferir informació específica del treball policial posa en situació de vulnerabilitat als agents, totes les de persones implicades i per tant interfereixen en l'objectiu de garantir la seguretat pública.

L'establiment de seguretat per diputats i diputades resta subjecta a la valoració del risc efectuat per la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra. Aquesta valoració del risc pot comportar l'anàlisi de molts aspectes de la vida dels diputats i diputades, no només de la seva vida professional sinó també de la seva vida privada i íntima.

[...]

Per últim, cal tenir en compte que la situació actual exigeix un important esforç policial: el país segueix en alerta 4 sobre 5 d'amenaça terrorista. A aquest nivell d'alerta s'afegeix un context psicosocial que genera una demanda policial que se suma a la que, de manera ordinària, implica la lluita contra la delinqüència comuna i l'organitzada. En aquest complex escenari entenem que no es pot posar en perill de manera innecessària, la tasca que desenvolupa la Policia de la Generalitat- Mossos d'Esquadra ni la seguretat dels propis diputats i diputades del Parlament de Catalunya, difonent informació interna procedimental no rellevant per a la ciutadania en general. Per tot el que s'ha exposat, havent-se realitzat una difusió concreta i detallada, i havent ponderat els drets i els límits en conflicte en aquesta petició i les conseqüències que se'n podien derivar, la Direcció General de la Policia es ratifica en la resolució emesa.”

9. En data 16 de novembre de 2021, la GAIP sol·licita al Departament que comuniqui “[...] la relació de diputats i diputades de la Legislatura XIII-XIV que tenen escorta, i els motius pels quals en tenen, per tal que puguem procedir a traslladar-los la present reclamació i, tot seguit, valorar la concurrència dels límits que heu invocat”.

10. En data 17 de novembre de 2021, el reclamant adreça un correu electrònic a la GAIP, en resposta a la comunicació del 8 de novembre de 2021, en el qual exposa el següent:

“[...] Lo único que falta realmente es la fecha de inicio y de fin de tener el escolta para cada uno, que aunque digan que corresponde con el cargo, hay algunos que tienen más de un cargo con fechas distintas y que entonces no podemos saber fechas reales.”

En data 18 de novembre de 2021, el reclamant adreça un nou correu en el qual desitja aclarir que no desisteix d'obtenir la informació relativa a l'actual legislatura.

11. En data 24 de novembre de 2021, la GAIP sol·licita informe a aquesta Autoritat, d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Fonaments Jurídics

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona, d'acord el que preveu l'article 5.a) de la Llei Orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades amb finalitats de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i execució de sancions penals.

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

D'entrada, cal advertir que la informació sobre la qual se sol·licita l'accés, és a dir, la relativa a la als diputats als quals es facilita un servei de seguretat per les autoritats competents en matèria de seguretat pública, en principi pot entrar dins l'àmbit d'aplicació de la Llei Orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades amb finalitats de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i execució de sancions penals (d'ara endavant, LO 7/2021), en la mesura que es va recollir per autoritats competents, amb la finalitat de protecció i prevenció davant les amenaces contra la seguretat pública (art. 1).

Ara bé, cal tenir present que l'objecte de l'anàlisi que ens ocupa en aquest informe consisteix en un tractament que no està subjecte a l'esmentada Llei Orgànica 7/2021 en la mesura que tot i que

la comunicació la fa una “autoritat competent” als efectes d’aquella Llei orgànica, la finalitat per a la qual es fa la comunicació no forma part de les finalitats previstes a l’article 1 de la Llei orgànica, per la qual cosa a aquest tractament li és d’aplicació l’RGPD tal com es desprèn de l’article 2.3.a) de la Llei orgànica 7/2021.

L’article 5.1.a) de l’RGPD estableix que qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l’interessat i, en aquest sentit, l’RGPD estableix la necessitat de concórrer en alguna de les bases jurídiques de l’article 6.1, entre les quals l’apartat c) preveu el supòsit que el tractament “*es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento*”.

Tal com es desprèn de l’article 6.3 de l’RGPD i recull expressament l’article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquestes bases jurídiques de l’article 6.1. c) i e) de l’RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l’article 86 de l’RGPD disposa que “*los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento*”.

La regulació i garantia de l’accés públic a documents oficials en poder de les autoritats públiques o organismes públics es regula al nostre ordenament jurídic a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC), la qual reconeix a les persones el dret d’accés a la informació pública, entenent-se com a tal “*la informació elaborada per l’Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l’exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d’acord amb el que estableix aquesta llei*” (article 2.b) i 18 LTC). En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LT), en els seus articles 12 (dret d’accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

En el cas que ens ocupa en què se sol·licita l’accés a informació relativa als diputats del Parlament amb protecció per part de la Policia de la Generalitat – Mossos d’Esquadra en diferents legislatures (inclosa la present) i amb el desglossament de cadascuna, aquesta informació ha de ser considerada pública als efectes de l’article 2.b) de l’LTC i sotmesa al dret d’accés (article 18 de l’LTC), en ser documentació al seu poder a conseqüència de la seva activitat. Cal fer avinent, però, que aquest dret d’accés no és absolut i pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis, com és el cas dels límits dels articles 23 i 24 de l’LTC pel que fa a les dades personals.

III

Prèviament a l’anàlisi de les qüestions de fons, convé fer referència a quin és l’objecte de la reclamació.

Inicialment, el reclamant va sol·licitar al Departament un llistat dels diputats que han tingut escorta per part de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra en les legislatures X, XI, XII i la XIII. En particular va sol·licitar que es fes constar, de manera desglossada per cadascuna de les legislatures, el nom dels diputats que han tingut escorta, i en cada cas, els motius pels quals se'ls va dotar d'escorta, durant quin període de temps en varen disposar, i si aquesta decisió va ser a proposta del Departament o del mateix diputat.

Interposada la reclamació, el Departament va facilitar al reclamant determinada informació relativa a les legislatures XI i XII, la qual a judici del reclamant és insuficient en entendre que, si bé el Departament afirma que la dotació d'escorta correspon en funció del càrrec, les dates d'inici i final del servei d'escorta que s'indiquen no permeten conèixer, en aquells casos en què els diputats han ostentat diferents càrrecs, a quin càrrec corresponen i les dates reals del servei.

En relació amb la legislatura X, el Departament li va comunicar que no disposa de la informació sol·licitada, i pel que fa a la legislatura XIII, informa que no es pot donar accés perquè, en síntesi, l'accés a aquesta informació pot afectar la seguretat dels diputats així com la tasca que desenvolupa la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra.

En aquest context, el reclamant comunica a la GAIP en dates 17 i 18 de novembre de 2021 que resta pendent de comunicar per part del Departament les dates exactes de la dotació d'escortes als diputats en la legislatura XI i XII en el sentit que s'ha exposat, i la informació relativa a la legislatura XIII. Així doncs, l'objecte d'anàlisi del present informe constitueix aquesta informació, encara que les consideracions que es transmetran a continuació també són d'aplicació a la resta d'informació sol·licitada inicialment.

D'entrada, convé assenyalar que aquesta Autoritat ha tingut ocasió d'analitzar anteriorment el dret d'accés a la informació pública relativa a la seguretat dotada als diputats del Parlament de Catalunya en termes similars al cas que ens ocupa. En particular, fem referència a l'informe IAI 36/2020, disponible al web <https://apdcat.gencat.cat>.

L'anàlisi de l'accés pretès pel ciutadà ha de partir de les previsions de l'article 24 de l'LTC, el qual preveu el següent:

“1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

a) El temps transcorregut.

b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.

c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.

d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.”

Cal tenir en compte que les dades identificatives dels diputats electes són dades públiques d'acord amb la legislació electoral (Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general) i, a més, un cop proclamats, la seva identificació resta sotmesa al règim de publicitat. En particular interessa destacar l'article 211 del Reglament del Parlament, el qual preveu l'obligació de publicar l'organització del Parlament i l'Administració Parlamentària, així com els currículums de les persones proposades per a ocupar càrrecs públics el nomenament dels quals correspon al Parlament.

Aquest règim opera sens perjudici del dret d'accés a la informació pública, i en especial en relació amb les dades merament identificatives les quals, d'acord l'article 24.1 de l'LTC, s'ha de donar accés en la mesura que la sol·licitud sigui relativa a informació relacionada amb l'organització, funcionament o l'activitat pública de l'administració, llevat que hagi de prevaldre la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

No obstant això, cal tenir present que la pretensió de la persona reclamant no és conèixer les dades merament identificatives, sinó aquells diputats que han estat dotats d'escortes de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra en la legislatura actual (XIII), els motius que ho justificaren, si aquesta decisió ha estat del propi Departament o a petició del propi diputat, i la data d'inici i final de la dotació de la seguretat (aquesta dada també en relació amb les legislatures XI i XII). En conseqüència, la pretensió s'ha d'analitzar a partir de l'article 24.2 de l'LTC, el qual requereix la ponderació entre l'interès en la divulgació de la informació i els drets de les persones afectades, entès com a qualsevol dret o llibertat que pugui veure's afectat per la divulgació de la informació a la qual es pretén accedir.

D'acord amb les previsions de l'article 24.2 de l'LTC, la ponderació s'ha de dur a terme en consideració dels elements que, per cada cas particular, puguin ser rellevants, com per exemple, el temps transcorregut respecte a la informació sol·licitada, la seguretat de les persones o bé la finalitat en l'accés.

Respecte a la finalitat, l'article 18.2 de l'LTC preveu que l'exercici del dret d'accés a la informació pública no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, així com tampoc resta subjecte a l'al·legació d'una motivació o invocació de cap norma. No obstant això, conèixer la finalitat o la motivació de la sol·licitud pot ser un element important a tenir en compte a la ponderació. En aquest cas concret, no consta a l'expedient la motivació o la finalitat la qual es volen destinar les dades a les quals es pretén accedir, per aquest motiu aquesta circumstància no pot ser valorada. Tot i això, d'acord amb el que preveu l'article 18.2 de LTC, aquest fet tampoc impedeix per si mateix l'exercici del dret d'accés a la informació pública.

És evident, tal com exposa el Departament, que facilitar informació sobre els diputats als quals se'ls proporciona o s'ha proporcionat protecció personal, com ara el motiu i les dates d'inici i final del servei pot comprometre la seva seguretat i també la d'aquells als quals no s'ha proporcionat protecció. També pot revelar dades relatives al funcionament dels cossos policials que podrien comprometre els operatius.

Cal tenir present que, si bé la persona reclamant no ha sol·licitat dades relatives a la tipologia dels operatius, els recursos personals destinats, o bé altres detalls sobre els dispositius, la

informació pot desvelar informació a partir la qual es podrien establir patrons en relació amb les decisions preses per part de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, com ara, si la data d'inici de la dotació d'escorta correspon amb la presa de possessió del càrrec, o bé si el servei de seguretat es manté temporalment amb posterioritat a la baixa en el càrrec, i quin temps en cada cas.

Aquesta informació, la qual afecta els diputats als quals s'ha dotat d'escortes, també deixa al descobert la manca de protecció per part d'altres diputats, fet que podria afectar la seva seguretat.

Conèixer aquesta informació, per altra banda, també pot permetre deduir quines circumstàncies pot tenir en compte la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra per dotar els diputats del servei d'escorta, sens perjudici dels casos en els quals la normativa preveu expressament la necessitat de garantir la seva protecció, d'acord amb el que s'analitzarà a continuació.

Aquestes circumstàncies afecten d'una manera molt intensa els diputats de l'actual legislatura, però també afecta la informació sobre els dispositius de seguretat per als diputats de legislatures anteriors, atès que disposar d'informació sobre els dispositius de seguretat existents en legislatures anteriors pot oferir informació que pot afectar l'eficàcia dels dispositius de seguretat actuals o futurs.

A banda d'aquestes qüestions relacionades amb la seguretat, tant dels diputats i diputades a qui s'ha assignat protecció com dels que no, cal tenir en compte que la informació sobre el motiu de l'establiment de seguretat a determinats diputats pot oferir informació sobre aspectes de la seva vida privada.

Llevat dels casos dels presidents de la Generalitat, expresidents i consellers de la Presidència, en els quals la normativa ja preveu la necessitat de garantir la seva protecció a través de l'Àrea de Seguretat Institucional del Departament de la Presidència (disposició addicional setena del Decret 20/2019, de 29 de gener, de reestructuració del Departament de la Presidència) o d'altres casos, com el president o presidenta del Parlament de Catalunya, cap de l'oposició i alguns caps dels grups parlamentaris, en els quals es dedueix de la resposta del Departament que ja tenen assignada seguretat de manera general per raó del càrrec, l'establiment de seguretat per altres alts càrrecs i diputats resta subjecta a la valoració del risc efectuat per la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, d'acord amb el que manifesta el Departament a la seva resolució de denegació. Aquesta valoració del risc pot comportar l'anàlisi de molts aspectes de la vida dels diputats, no només de la seva vida professional sinó també de la seva vida privada i familiar.

Lliurar aquesta informació pot afectar de manera significativa la seva vida privada i, fins i tot, íntima.

Front això, certament la ciutadania pot tenir interès en conèixer la utilització dels recursos públics i en concret dels recursos destinats a la seguretat dels diputats i diputades del Parlament. Tal com recull l'exposició de motius de l'LTC, *“En un context d'estat democràtic i de dret, tots els poders públics tenen la legitimitat que els dóna la participació ciutadana en llur configuració (de manera directa o indirecta), la qual cosa obliga a donar compte a la ciutadania, d'acord amb el principi de responsabilitat, de la seva activitat i de la gestió dels recursos públics que s'han posat al seu abast.”*.

Ara bé, aquesta Autoritat considera que aquest control es pot dur a terme també sense necessitat de conèixer la identitat de les persones concretes a qui s'ha assignat servei de seguretat, l'origen de la decisió i el motiu, així com les dates concretes de la durada (o continuïtat) del servei en cada cas.

A partir de tot el que s'ha exposat, es considera que hauria de prevaler el dret a la protecció de dades personals davant el dret d'accés. Des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, podria ser suficient a aquests efectes poder disposar d'informació sobre el nombre de diputats que ha gaudit de seguretat i l'explicació general dels criteris d'assignació (sense que es puguin vincular amb aspectes de la vida de diputats o diputades concrets).

Conclusió

No s'adequaria a la normativa de protecció de dades lliurar informació sobre la identitat dels diputats i diputades del Parlament a qui s'ha assignat seguretat en la legislatura actual (llevat dels casos en què la normativa ho preveu expressament, per raó del càrrec), el motiu i origen de la decisió de l'assignació, i les dates exactes de la dotació relatives tant a la legislatura actual com a les legislatures XI i XII, atès que aquesta informació pot afectar tant la seguretat de les persones afectades com aspectes de la seva vida privada i fins i tot la seva intimitat personal i familiar.

Barcelona, 23 de desembre de 2021